

Artık Bir Yılın Güncesiyim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Şubat 2016

Artık bir yılın güncesiyim:

Saat gecenin tekerinde takılı,
Aklım hepten kayıp, ömrü beş geçeli.
Saydım sondan başa,
Erdim nihayetinde artık yıla,
Kırık kiremitleri mesken edindi evin tekiri,
Hala şubatın yirmi sekizi
Ve bir gün sonraya rahmet biçti Tanrı,
Benimkiyse gölgeli, münafık bir aşkın
En kırık dalı.

Sözleştım baharla,
Aklımın ipleri kopuk.
Gün yitip gittiğinden beri,
Sakladım tüm sırları:
Kâh küf kokan esareti
Kâh mimledim hüznü asılsız olsa da
Yine de korkum ölümden, en heybetlisi.
Şeytan indinde, nasıl da aşıkâr,
Azapta olsa gerek ve bir yanda
Devingen ruh ve nasıl da kayıp
Kendimi bildim bileli.

Artık bir yılım;
Seneleri saya saya kaydettiğim:
Mart öncesi, şubatın sonu,
Ah, bilsem keşke, bunca sitem
Neyin nesi.
Dün doğdum,
Yarın olmadan gömün beni
Asla da sormayın:
Şubat kaç çeker,
Yetmedi mi sanırsınız;
Bunca dert, bunca keder.

Yıl uğursuzun madem,
Bilin ki efkârım asla değil boşuna:
Ne asalım ne lirik,
Ne sonum ne de lirik.
Kırık bir heceyim,
Hiçbir harfin sığmadığı,
Arsız bir faniyim,
Gözü pek, yüreği yaralı.